

Ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ γένεσις τῶν ἐθνῶν εἶναι σκοτεινοτάτη, ἀρχομένη σχεδὸν ἀπ' ἥς ἐποχῆς ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τοῦ ἀγρίου καὶ νομαδικοῦ βίου εἰσέρχεται εἰς τὸν κοινωνικόν. Ἀλλὰ πῶς καὶ πότε ἐγένετο ἡ μεταβολὴ αὕτη; Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι εὐκόλος. Ἐπίσης ὅσον ἀφορᾷ τὰ Θρακικὰ φύλα τὰ ὁποῖα κατέκρησαν τὴν Θράκην κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην ἐποχὴν, τὰ ἐπιστημονικὰ δεδομένα δὲν εἶναι σαφῆ καὶ καθορισμένα.

Γνωστὸν ὅτι τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀνθρωπολογικῶς διαίρεται εἰς τρεῖς κυρίως φυλάς: τὴν Λευκὴν ἢ Καυκασίαν, τὴν Κιτρίνην ἢ Μαγγολικὴν καὶ τὴν Μαύρην ἢ Αἰθιοπικὴν καὶ τίς δύο μεγάλας παραφυάδας: τὴν Ἀμερικανικὴν ἢ Χαλκόχρουν καὶ τὴν Μαλαϊκὴν.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καθ' ὅλα τὰ ἀνθρωπολογικὰ καὶ ἱστορικὰ δεδομένα ἀνήκει εἰς τὴν Λευκὴν ἢ Καυκασίαν φυλὴν. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς ἀρχαίας Θράκης, ἀνήκον εἰς τὴν μεγάλην οἰκογένειαν τῶν λεγομένων Ἰνδο-Εὐρωπαϊκῶν ἢ Ἰνδο-Γερμανικῶν ἢ Ἀρίων φυλῶν. Αἱ ὀνομασίαι αὗται ἐπλάσθησαν ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἱστορικῶν καὶ γλωσσολόγων. Τὸν ὄρον «Ἰνδο-Γερμανικαὶ φυλαὶ» μεταχειρίζονται οἱ Γερμανοὶ. Οἱ Γάλλοι καὶ Ἀγγλοὶ τὸν ὄρον «Ἰνδο-Εὐρωπαϊκαὶ ἢ Ἰνδοκελτικαὶ», καὶ ἄλλοι τὸν ὄρον «Ἀριοι». Οἱ ὄροι οὗτοι ὅμως φαίνονται πλημμελεῖς ὥς μὴ περιλαμβάνοντες πάντας τοὺς εἰς τὸ ἀρχαῖον ἔθνος ἀνήκοντας λαούς, προτιμώτερος δὲ δὴ ἦτο ὁ προταθεὶς ὄρος: «Ἰαετικὸι λαοί». Ἐκείνη δὲ ἐπεκράτησαν οἱ παλαιοὶ ὄροι, προτιμώμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς πρὸς κοινὴν συνεννόησιν, μεταχειριζόμενοι αὐτοὺς ἀδιακρίτως. (Βλέπε Παύλου Καρολίδου, Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Παπαρηγοπούλου, ἐκδ. Ἐλευθερουδάκης, σελ. ηθ, καὶ ἐξῆς.) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν λέξιν Ἀρία, αὕτη εἶναι Σανσκριτικὴ, «arya» ἀνaniῶσα εἰς πλείστα χωρία τῆς Ρίγκ-Βέδα, τοῦ ἀρχαιότερου καὶ σπουδαιότερου βιβλίου τῆς Ἰνδικῆς λογιτικῆς. Σημαίνει δὲ, τὸν εὐγενῆ, τὸν ἀριστοκράτην. (Βλέπε Μεγ. Ἑλλ. Ἐγκυκλοπαιδείαν, ἐν λέξει Ἀριοι). Τὸ ὄνομα Θράξ-Θράκη, ἐζητήσαν τινες νὰ σχετίωσιν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν θρόνον, ὅτι ὁ ἄρχαῖος, μάλιστα δὲ πρὸς τὸ θρησκός, ἐξ οὗ θρησκεία καὶ ἄλλ' εἶναι ἡ ἀρχαία λέξις, ὅτι καὶ παρ' ἡμῶν δηλαδὴ, ἰδεῖν καὶ μετὰ δογματικῶν πειστικῶν ἀποδείξεων, ἐκ τῶν ἱστορικῶν καὶ γλωσσολογικῶν δεδομένων τελευτούμενην. Ἐντεῦθεν καθίσταται ἀποφαστικὸν τὸ Θράξ-Θράκη, ἐδόθη γενικῶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ διάφορα καθ' ἑαυτὰ ἴδια ὀνόματα φέροντα ἔθνη, καὶ ὄνομα τοῦτο ἐκ τῆς ἡθικῆς ἐννοίας μετέπειθεν εἰς φυλετικόν. (Πρβλ. Παύλου Καρολίδου, Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τοῦ Κ. Παπαρηγοπούλου, ἔκδοσις Ἐλευθερουδάκης, σελ. μθ, ἐν ὑποσημειώσει).

Κατὰ τὸν Ἰωσήφον Φλάβιον, συγγραφεὰ τοῦ πρώτου μ. Χ. αἰῶνος τὸ ὄνομα τῆς Θράκης, προήλθεν ἐκ τοῦ Θείρα υἱοῦ τοῦ Νῶε, κατὰ δὲ Κωνσταντίνον τὸν Πορφυρογέννητον ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ τοῦ ὀνόματος μυθικοῦ πινος βοσιλέως αὐτῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Τιτανίδος, θυγατρὸς τοῦ Διὸς, ἐκ τοῦ ὁποίου κατ' ἀρχαίαν ἑθνητικὴν Διολόγον ἐπονομάζοντο.

Κατὰ τὸν Fabre d' Olivet τὸν σοφὸν ἐκδόειν τῶν χρόνων Ἐπὶ τοῦ Πεδάγου, ἡ λέξις Θράκη εἶναι φοινικικὴ· καταγωγὴς ἐκ τοῦ φοινικικοῦ Ῥαχζά, τὸ ὁποῖον σημαίνει: ὁ αἰθέριος χώρος ἢ τὸ στερέωμα. Αὐτὸ τὸ πηγάδι διῶκε καὶ μεμνημένους τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἦσαν: ὁ Πίνδαρος, ὁ Αἰσχύλος, ὁ Πλάτων καὶ ἄλλοι, τὸ ὄνομα Θράκη, εἶχε συμβολικὸν νόημα καὶ ἐσημαίνει: τὴν χώραν τῆς ἀγνῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἱερᾶς ποιήσεως, ἥτις πηγάς ἐξ αὐτῆς. Αἱ ἐκείνους ἡ λέξις εἶχε φιλοσοφικὸν καὶ ἱστορικὸν χαρακτῆρα. Καὶ φιλοσοφικῶς μὲν ἐσημαίνει μιαν διανοητικὴν σφαῖραν, τὸ σύνολον δηλαδὴ τῶν διδασκαλιῶν καὶ παραδόσεων, αἱ ὁποῖαι παραδέχονται τὴν προέλευσιν τοῦ κόσμου τοῦτον ἐκ μιᾶς θάλας καὶ ὑπερτάτης διανοίας. Ἱστορικῶς δὲ ἐκενθρῶσε τὴν χώραν καὶ τὴν φυλὴν ἐκείνην, ὅπου ἡ δωρικὴ διδασκαλία καὶ ἡ ποίησις, ἡ εὐγενεστόσα αὕτη κατάκτησις τοῦ ἀρχαίου Ἀρίου πνεύματος, εἶχεν ἀναφανῆ διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν χώραν ταύτην, διὰ τὰ δακτυλωθῆαι καὶ τελειοποιηθῆαι ἀργότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ ἔργον τοῦ Ἀπόλλωνος. (Πρβλ. Edouard Schuré, Les Grandes Initiataires, κεφ. Ὁρφεύς).

Κατὰ πινος ἡ λέξις Θράκη εἶναι σημαντικὴ: th ragh = πόρος καὶ σημαίνει τὴν ἀπὸ τῆς Ἀσίας διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βοσπόρου χωρισθεῖσαν χώραν. Ἄλλ' ἡ γνώμη αὕτη, μολονότι συμβιβάζεται μετὰ τὴν ἐννοίαν τὴν ὁποίαν ἐδίδον εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο κατὰ τοὺς ἀρχαιότερους χρόνους, δὲν φαίνεται πιθανή. (Αδ. Ἀδαμαντίου, Αἱ Γεωγραφικαὶ περιλήψεις τοῦ ὀνόματος Θράκη, εἰς τὰ Θρακικὰ Χρονικά, 1928, σελ. 374).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

25-8-1935
1-9-1935

Καὶ τὴν παραδοξὴν λαλὸν καὶ τὴν γυνήν των ἐνθυολόγαν καὶ ἀποκρίσας, ὁμοειδὲς εἶπεν· Ἡ Ἀσία αὐτὴ φησὶ, ἀρεστὴ αὐτῇ· ἵσται· μεγάλη δοξασθε· Ἡμεῖς ἐκασθδουρήσεται αὐτὴ δοξαίνῃ μετὰ τῆς Θούης καὶ Μακεδονίας, οὐκ αὖ κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων φησίν, οὐλοία ἀφ' ὧντος θά κατεβήσονται αὐτῇ· Ἑλλὰς· Ἡ ἄλλη παρφησεν αὐτὴν τὸν ὀρυκτὸν τῆς Φωγίας, ἀποδὸν δὲν μετακρήνη. Καὶ ἵσται τέλος κατεβήσεται αὐτῇ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀποκρίσας τῆς νήσουσιν τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ μέγας τῆς· Ἡαιρωστικῆς, Ἑλλὰς.

Οι Θόρυβοι ἦσαν διασκορπισμένοι ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ ἀπὸ τοῦ Δουναβίου· μέχρι τοῦ Ὀρέγκιου, καὶ ἀπὸ τοῦ παραλίου τοῦ Αἰγαίου, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, μέχρι τῶν ἀντικατα τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους. Ἐπεξετάζοντο εἰς τὴν καὶ ἐν τῇ Μικρῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν ταύτῃ τὴν ῥέουσαν κεντρικῇ Χερσονήσῳ, ἀπὸ τοῦ Βοσπόρου καὶ Ἑλλήσποντου, μέχρι τῆς Ἀρμενίας καὶ τῶν ἐσθραίων τοῦ Καυκάσου. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κεντρικῶς εἰς τὴν καὶ ἐν τῇ Φυγ-Πελοποννήσῳ λαοί, οἱ ὅτεσι ἦσαν συγγενεῖς πρὸς τοὺς Θούαι·

Πῶς αὖτε τοὺς ὁμοίας ὄντες· ἀγγεῖας, πρὸς τοὺς Ἑλλήνων·
 λαὸν· καὶ πρὸς τοὺς παροικούντας· πρὸς τὸν Δουλοῦντα λαόν· (3.) ἀ-
 πορίσθαι δοῦρον· περὶ τοὺς ἑθνητοὺς ἀνδοφροσύνῃ καὶ φιλικότη-
 τι· περὶ τοὺς Ἑλλήνας· πολιτικῇ καὶ τοῖς λοιποῖς ῥητορικῇ. Εἰκότως· ὅ-
 τε λέγειν ἐπὶ τοὺς περὶ τὸν λαόν· τοσοῦτον ὁμοῖον· Μοῦσῃσι πρὸς τὸν Ἱ-
 ἰταλικὸν λαόν· διὰ πολλοῦ, εἶπον ἀδελφοὺς τοὺς Ἑλλήνας καὶ Ἰταλι-
 κούς· τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς Κέλτας, δύναται νὰ λέξηθῃ καὶ πρὸς
 τὸν Ὀρεινόν, διὰ πολλοῦ, εἶπον ἀδελφοὺς τὸν Ἑλλήνων καὶ Ἰταλικῶν
 τὸν Γερμανο-Σλαβονομιαν λαόν, ἐν μέρει διὰ τὸν Βίβλον καὶ τὸν
 Σοσιανόν.

Οι Γέται θρακικοῦ λαοῦ κατοικῶν ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Ἡροδότου, μεταξὺ τοῦ Αἰμοῦ καὶ τοῦ Δυνανθῆος· καὶ πέραν τοῦτον μέχρι τῶν Καρπαθίων ἴσως ὁρέων, συνδέουσι τοῖς Θράκῃ· πρὸς τοὺς Γερμανικοὺς λαοῦς.

[illegible]

(3) Μέχρι σφαλας της Κυριακής; χάρις, ἡμ. τῆς Δευτ., καὶ τῆς Σαβ-
 διατῆς; Χριστοῦ, ματαιοκυνεύας διὰ Γερμανο-Σκανδιναβικῶν λαῶν. Ἐν
 μέρῃ εἰ ἑσθίετε ἥσαν πιθάνως συγγενεῖς πρὸς τοὺς Βάνδους καὶ τοὺς Σαρ-
 ματίας. (Παύλον Καρλαίκο, Εἰσαγωγή, σελ. νβ', καὶ ἐξ.)

(4) Ἡρόδοτος, VII, 78.
(5) Στραβωνος VII, 295.
(6) Στραβωνος XI, 504.

(7) Στοιχισμός, I, 531. Σαυράρακι, είναι λέξη Περσική, μη βασισμένη ούδέποτε σχεδόν άλλωνται μὴν σήματων. 'Εν ταύτῃ, ὅταν κυριολογῶνται, ὡς καὶ μάλιστα τοιούτων ὅσων καὶ περιέχουν ὑπόθεσιν τοῦ Ismet παρὰ Τελουράτου, κυριολογία στασιμῇ, ἀποσυντέθειται ἐπὶ σήμαν ῥιζώσαντι τὸν ἴδιον Euricula (ἡλιαθὶ τὸ Εὐριόκα μου), ὁ Ἕλληνας, ὁ Τούρκος, ὁ Κριόσιανος ὁ Ὁσέας, εἰναι ἀνταναγνέει ταύτην, ὡς ἴδιον καὶ ἀποσυντέθειτον ἐπὶ τὴν λέξιν Tcherackes (τῆς ἡμετέρας τοῦ Tcherkeses ὁ Κριόσιανος) καὶ τὴν λέξιν Ὁσέας, (Thaker) (Ναυαρότου Μωχόμου, La question de Thrace, σελ. 44. II. Καρολίαν, ἀντίθ., σελ. 100 ἢ 100 αὐτοῦ)

Α) μαχημένοι οι τριτοὶ Ἰουδαῖοι καὶ τοὶ Σαρακηνοὶ, οὐδὲν ἄλλο σημαίνει, παρὰ τὴν ταπεινότητα τῶν ἀντιμαχομένων, τὴν ὁρμήν, τὴν ἀνταρξίαν, τὴν φροσύνην, κατὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὁπλοῦτος ἀντιπάλου. Β) ὁ δὲ ἄλλος ἄνθρωπος ἀντὶ Φιλίππου, Βερνάντι ἀντὶ Φενικίου. Ἦσαν οὗτοι ἄλλοι τε μεταλλοφύλοι τοῦ συμφάνου β' ἐξ α', ἢ συνήδησι ἐκ τῆς ἀμορφῆς τῶν Φορῶν Ἀρμενίου καὶ Πέρσου, δὲν τὸ ἐξ ἑκείνου γινώσκον τὸν Φενῶν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, καθὼς μαχητοῦσαν ἀντὶ τῆς ἐπὶ τοῦ δόνητος ὁρίσας καὶ Βούνην, καὶ τοὺ ἐκ τῶν ἐκτενέων ἡγεμόνων γινώσκοντες τὸν Φορῶν, ὁμοῦ καὶ τὸν ἐκ τῶν ἐκτενέων Βίβαν, Φορῶν τε ὁμοῦ, ἐλλήνων πρόφρων καὶ λαμπρῶν στρατοποιοῦντων.

[illegible][illegible]

Διόφωρος Θεός, Ἰνδῶ, Ἀλγύνησι καὶ Φοίνικας, ἐνορίτητα κατέ-
 ληθε καὶ πεινῶν καὶ τὰς πενήθας, τὴν μεταφρονέοντες πλὴν τῶν ἑ-
 λπομένων αὐτοῦ, τὰ ἥδη, τὰ ἔσθια καὶ τοὺς Θεούς τῆς πατρίδος αὐτοῦ.
 Ἡ Φοινίκη, Ἀσσυρία, Ἰνδὴ καὶ Ἀφροδίτη τῶν Ἑλλήνων, γεννηθί-
 να ἐκ τοῦ Ἀφροδῆ, τοῦ ἡλίου. Ἀλγύνησι δὲ ἀποκίνα μεταφρονέ-
 ῖν Ἐβραίοις τῆς Ἀσσυρίας τῆς, ἰσίδος, τῆς μετέπειτα Ἑλληνικῆς Ἀθηνᾶς
 τῆς ἡμέρας, τὴν ἑσθίαν.

15. *Εκτέλεσιν τῶν ὑπὸ*
τοῦ Γραμματέως 1928 ἀποκ.

...του Πρωτοδίου

66
Επει

τάλαι τοῦ νό
μου τὰ εἰς

ΑΘΗΝΑΝ

ADDITION

11) μετά τὴν

προκειμένου
εν όρισθῃ άλλ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ.

... τοῦ πατρὸς
... ἄλλως γεννᾶται

64000
2 00000

τῶν π)
καίτοι

αὐτοῦ
αὐτοῦ
αὐτοῦ